

NÉZZ FEL!  
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. JANUÁR 1.)

*Az istentisztelet meghallgatható a  
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>  
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.*

Lectio: 4Móz 21,4-9. v.  
Textus: Jn 3,14-15. v.  
Énekek: 62/1+4; 107/1+10-11; 512/1-2; 312/4; Himnusz; 372/1+7;  
Új szövetség elfogadom...

OLVASMÁNY: Mózes 4. könyve 21. részének 4-9. verse:

*„Majd elindultak a Hór-hegytől a Vörös-tenger felé, hogy megkerüljék Edóm országát. De útközben elfogyott a nép türelme, és így beszélt a nép Isten és Mózes ellen: Miért hoztatok el bennünket Egyiptomból? Azért, hogy meghaljunk a pusztában? Hiszen nincs kenyér és nincs víz, szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt. Ezért mérgekígyókat küldött az ÚR a népre, és azok megmárták a népet, úgyhogy sok izráeli meghalt.*

*Ekkor odament a nép Mózeshez, és ezt mondta: Vétkeztiünk, mert az ÚR ellen és ellened szóltunk. Imádkozz az ÚRhoz, hogy távolítsa el rólunk a kígyókat! És imádkozott Mózes a népért.*

*Az ÚR pedig ezt mondta Mózesnek: Csinálj egy rézkígyót, és tűzd rá egy póznára. Mindenki, akit megmárt a kígyó, életben marad, ha föltekint arra.”*

Igehirdetés előtti imádság:

Köszönjük Neked, Életnek Ura, hogy az új esztendő első óráiban Téged kereshetünk, mert szereteted vonz minket Hozzád! Köszönjük, hogy hálát adhatunk, amiért jótetszésed szerint még itt lehetünk a földön, hogy Szeretteinknek, embertársainknak is örüljünk, és ők is örüljenek nekünk.

Kérünk, ments meg bennünket a hálátlan és zúgolódó élettől, hogy ne legyünk olyanok, mint a pusztában vándorló nép volt. Láttasd meg velünk szüntelenül jelen lévő gondviselésedet és irgalmadat. Szentlelkeddel munkáld bennünk, hogy lelkünkben újra és újra megújuljon a hálaadás. Szentlelkeddel munkáld bennünk, hogy mindig tisztelettel és imádatokkal tudjunk felnézni Rád, és ne szomorítsuk meg atyai szívedet!

Fogd, kérünk, a kezünket, és vezess végig ezen az esztendőn, vigyázz ránk minden utunkban. Esedezünk élő Igédért, amivel töltsd meg lelkünket, töltsd meg egész életünket. Ma is a Te szavadra várunk. Tudjuk, hogy emberi szó képtelen azt tökéletesen átadni, megértetni, amit Te üzensz. De küldd el Szentlelkedet, hogy bárhol is hallgatjuk Igédet a mai napon, ott megértsük. Add, hogy megértsük, meghalljuk azt is, amit csak a Te Szentlelked tud elmondani számukra. Végezd el kegyelmes munkádat bennünk, az Úr Jézus Krisztusért! Ámen

## IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

János írása szerinti szent evangélium 3. rész 14-15. verse:

*„És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is fel-  
emeltetnie, hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.”*

Szeretett Testvéreim!

Ezt a mondatot az Úr Jézus Krisztus Nikodémusnak, Izrael egyik vezető fő-  
emberének mondta, aki egy éjszaka elment Jézushoz, kérdésekkel tele. Ő maga is-  
tenfélő, az Isten törvényét nagyon tisztelő ember volt, a farizeusok közé tartozott.  
Nytított szívű emberként megvallotta Jézusnak, hogy másokkal együtt tudja: Jézus  
Istentől jött tanítóul. Hiszen amiket tesz, ahogy tanít, ahogy gyógyít, azt csak az  
teheti meg, akivel vele van az Isten.

Nikodémust talán az érdekelné, hogyan lehet ennyire vele az Isten Jézussal?  
Honnan van ennyi bölcsesség, ilyen isteni erő Jézus tanításában és munkájában?  
Jézus ekkor a leglényegesebből kezdett beszélni: Isten országába, Isten közelébe  
azok jutnak, akik Istentől születtek, felülről születtek. Akik újonnan születtek.  
Azok tapasztalják Isten Lelkének bölcsé tevő segítségét, akiknek az életét nem-  
csak a biológiai eredet határozza meg, hanem az is, hogy felülről, Istentől születtek.

Ha kerestük már valaha is Isten válaszait az életünk kérdéseire, bizonyára  
jártunk mi is így. Tele vagyunk kérdésekkel, de Isten mintha egészen másról akarna  
velünk beszélni. Tele vagyunk érdeklődéssel, de Isten mintha figyelembe se venné,  
hanem mást hoz szóba, másra tereli a figyelmünket.

Van, amikor mi az Istennel a jövőnkről szeretnénk beszélni, de Isten a jelenünkről  
beszél. Máskor a jelenünk miatt panaszkodunk, Isten pedig a jövőnkről beszél.

S időnként talán keserűen, talán dühösen is fellobban bennünk: Nekem most  
ez a problémám. Ez égeti a lelkemet, miért beszél velem Isten másról? Nekem  
most, a jelenlegi életemre kellenek válaszok, miért az örök üdvösségről beszél, mi-  
ért a mennyről beszél? Vagy éppen fordítva: Szeretnék biztosat tudni a mennyről,  
szeretnék belelátni a mennyei világba, Isten pedig arról beszél, hogy szeressem az  
ellenségeimet, bocsássak meg az ellenem vétkezőknek, hagyjam most rá minden  
gondomat és bízzak benne.

Mint amikor egy kisdíák odamegy az édesanyjához, hogy megkérdezze, mi-  
lyen terveik vannak a nyári szünetre, az édesanyja pedig visszakérdez: Megcsinál-  
tad már a leckédet? Mert most ez a fontosabb. Ez az előrébb való.

Sokféle kérdéssel jöhettünk az új esztendő első napján Istenhez. Talán foga-  
dalmakat is hoztunk magunkkal. Talán kívánságlista is van a tarsolyunkban. Talán  
valami nagy biztató Igét szeretnénk, ami végigkísér az éven, az életünkön.

Egy biztos: Ha Istenhez jöttünk, jó helyre jöttünk. Ő tudja, hogy mire van  
szükségünk, és akár a válaszokat, akár az útmutatást, akár a vigasztalást, akár a ta-  
nítást megadja akkor, amikor arra szükségünk lesz. De fogadjuk el Tőle, hogy ő  
mindig a lényegről akar beszélni velünk.

Nikodémusnak is éppen ezt mondta el Jézus. Azt, hogy pontosan ismeri a mi  
kis és nagy problémáinkat. De először figyeljen arra, ami a mennyei világból jön.

Más helyen ezt így mondta a mi Urunk: „...a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatik nektek.” (Mt 6,32-33)

Ezért: „... ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.”

A pusztai vándorlás idején Isten vezette a népét és gondoskodott róluk. De a nép már unta, nagyon unta ezt a gondoskodást. Szerettek volna valami mást. Valami változatosságot. Valami újdonságot. Talán valamit, amire azt mondhatták volna: ezt mi tettük, mi értük el a saját erőnkől. Vagy szerettek volna valamit, amivel bőséggben élhetnek. Mindig csak a szűkösen kimért víz, mindig csak a manna! Már úgy unjuk!

És nincs bennük hálaadás azért, hogy már nem rabszolgák. Nincs hálaadás, hogy minden nap van kenyér és nem haltak éhen és szomjan a pusztában. Nincs hálaadás, hogy még mindig élhetnek. Csak a panasz, a zúgolódás: Mi jobbat, mi mást, mi többet, mi nagyobbat, mi teljesebbet szeretnénk!

Vajon nem erről szólnak sok esetben az újévi kívánságok, fogadalmak is?

Hányan voltak, akik ma reggel azzal ébredtek: Úr Jézus Krisztus, szeretnék ebben az évben jobban a tiéd lenni! Szeretnék ebben az évben alázatosabb lenni. Kevesebbrel is megelégedni... Biztos, hogy voltak, akik így indultak az új évnek. De emberi természetünk szerint általában nem ez a jellemző.

Ott a pusztában sok hozzánk hasonló ember vonult, vánszorgott, sóvárgott, panaszkodott és hálátlanul megfélekedett az Isten tetteiről.

Isten pedig megengedte, hogy mérges kígyók szabaduljanak rá a táborra. S hol innen, hol onnan, a kövek közül, a porból kicsapott egy kígyó. S akit megmarta, az meghalt. Az már másodlagos, hogy vajon a nép ütött tábort egy olyan helyen, ahol sok volt a kígyó, vagy a környékről gyűltek oda a kígyók.

Ott voltak. És pusztítottak. Isten a kígyók által ítélte meg a zúgolódó népét. Valószínűleg addig is találkozott a nép kígyókkal, skorpiókkal, vadállatokkal a pusztában. De ezen a helyen különösen sok volt belőlük. És a nép megértette, hogy eddig is lehetett volna ennyi tragédia, de valahogy eddig őrizte őket az Isten. Most azonban levette róluk a kezét. Van, amikor a bajok a hit próbájaként érkeznek. Most érezték, tudták, hogy több ez, mint próba: Isten ítélete. És odamentek Mózeshez, hogy kiáltson értük az ÚRhoz, hogy vegye le róluk ezt a csapást, ezt az ítéletet.

Isten pedig különös választ adott: Mózesnek egy póznán fel kellett állítani egy rézkígyót. Aki arra felnézett hittel, az, ha megmarta is egy kígyó, életben maradt. Isten ellen zúgolódtak, és Isten egy módon adott menekülést, ha felnéznek arra a jelre, amit Isten állíttatott kegyelme, irgalma jeleként.

Jézus ezt mondta el Nikodémusnak: Azt, hogy lehet sokféle kérdése, lehet sokféle kívánsága, vágya, álma, de mindent meg kell előznie annak, hogy megbékél Istennel. Hogy nem lázad, nem zúgolódik ellene semmilyen körülmények között. Hanem elfogadja a menekülésnek, a megmaradásnak, a jövőnek azt az útját, amit Isten készített: Az Emberfiának fel kell emeltetnie, mint ahogy felemelték a pusztában a rézkígyót. És aki felnéz rá hittel, annak örök élete van Krisztus kegyelméből.

Nemcsak a jelenben, hanem az örökkévalóságban is övé az Isten szeretete. Lehet, hogy megmarja a kígyó, de ha felnéz Krisztusra, az örök reménységünkre, akkor megmarad. Akkor élete van. Örökké tartó élete. Ez Isten válasza arra, hogy hogyan lehetünk Isten gyermekei. Hogyan lehetünk olyanok, akiknek életében meglátszik az, hogy velünk van az Isten! Mert Nikodémusnak ez a fő kérdése, még ha nem mondja is ki: Hogyan lehetek én is olyan, akiről elmondhatják: vele van az Isten? Mi kell hozzá? Mit tegyek érte?

Jézus pedig azt mondja: Szüless újjá! Szüless felülről! Legyen az életedben Isten szeretete, természete, kegyelme a meghatározó! Legyen tiéd az Isten bocsánata, hűsége! Nézz fel hittel Jézus Krisztusra! Nézz fel arra, akit a keresztfára fel-emeltek, hogy életét adja váltságul sokakért.

Szeretnéd tudni, hogy mit hoz rád ez az esztendő? Jézus válasza az, hogy higgy az Úr Jézus Krisztusban, és veled lesz az Isten. Bármilyen történjen is!

Ragaszkodj Jézus Krisztushoz, mint szabadítódhoz, aki életét adta érted, hogy kiszabadítsd a kárhozattól. És ha felnézel rá, akkor bármilyen történjen is, azt biztosan tudhatod, hogy veled van az Isten. Megtart Isten kegyelme és irgalma, örökre!

Igen, lehetnek idők, amikor megmar a kígyó, ebben az évben is. De nézz fel Jézus Krisztusra, és üdvözülj! Tiéd lesz Isten irgalma és szeretete!

Lehet, hogy megmar a kígyó a bűneink formájában! És magunkat is úgy látjuk, mint kárhozatra, halálra méltó embert, aki nem várhatja már senkinek a szeretetét, megbecsülését. De nézzünk fel Krisztusra, aki bűneinket magára vette és úgy halt meg értünk és helyettünk a kereszten. Őérte megbocsát Isten! Új kezdetet, új lehetőséget ad mennyei Atyánk, hogy élhessünk tovább!

Lehet, hogy megmar a kígyó, testi vagy lelki szenvedések formájában! De nézzünk fel a keresztre, nézz fel Jézus Krisztusra, aki *„maga is kísértést szenvedett, segíteni tud azokon, akik kísértésbe esnek.”* (Zsid 2,18) *„Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.”* (Zsid 4,15-16)

Lehet, hogy megmar a kígyó, és emberektől támadást, gúnyt, üldözést kell elszenvednünk. És már kiborulunk, és úgy érezzük, nem lehet ezt tovább bírni. De nézzünk fel Jézusra, hiszen azt mondja az írás: *„... erre hívattatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bűnt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítél. Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg.”* (1Pt 2,21-24)

És elmondhatjuk, Jézus Krisztusra felnézve csendes imádságban: *„Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd, Követni híven, mint Ő, Atyám parancsait...”*

Lehet, hogy megmar a kígyó, és már-már elveszítjük reménységünket is kétségbeesésünkben. De nézzünk fel Jézus Krisztusra, aki azt mondja: *„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.”* (Jel 2,10)

Lehet, hogy megmar a kígyó, és mi mindent és mindenkit elveszítünk, és úgy érezzük semmink és senkink nem maradt. De nézzünk fel Krisztusra, akit értünk adott az Isten. *„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?”* (Róm 8,32) *„Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?”* (Róm 8,35)

Lehet, hogy megmar a kígyó, és elérkezünk ebben az évben a földi életünk végére. De nézzünk fel Krisztusra, mert az ősi kígyó már csak a földi életünket veheti el. Hiszen *„Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért...”* (Ef 2,4-6)

Nincs még vége a járványnak! Sőt, még nagyon nehéz hónapok várnak ránk. És sok módon megmarhat minket a kígyó. Akár a saját bűneink, akár a bűntől megromlott világ törvényszerűségei miatt. Lehet ez próba az életünkben, de lehet Isten ítélete is. Hiszen nem is érdemelnénk mást, csak ítéletet az Istentől.

De bármi történjen is: Istennek válasza ott van számunkra Jézus Krisztusban. Akit keresztre feszítettek, felemeltek, azok, akik nem is sejtették, hogy Isten kegyelmének jelét emelték fel számunkra. A keresztre feszített Úr Jézus Krisztusra, aki meghalt és feltámadt, úgy nézhetünk fel, mint örök menedékünkre. Aki örökre oltalmunk és segítségünk. Akiben velünk van az Isten és soha el nem hagy.

Nézz fel Krisztusra! Mert ő a jövőd! Nézz fel Krisztusra, mert benne adott kegyelmes választ az Isten az életünkre. Az élet kapott benne feleletet a Mindenhatótól!

Ő él, és az élete nem múlik el nyomtalanul felettünk! Ha felnézünk rá, hittel, akkor az életünk – bármit is hoz ránk a holnapi nap – az örök élet reménységében, Isten szeretetében, kegyelmében telik el.

Az ősi kígyó, a Sátán bárhogy is marja meg az életünket, Isten kegyelme sugárzik felénk Jézus Krisztusról, az Isten Fiáról.

Sok kérdésünk lehet a jövőre nézve. Sok kérdésünk lehet a holnapra, a következő nagy lépésekre nézve. De az Isten Fia meghalt értünk, hogy aki hisz, örökélete legyen őbenne!

Induljunk így, ennek az évnek! Mindig Jézus Krisztusra nézve, benne bízva, kegyelmét, vezetését, akaratát, útmutatását elfogadva! Nézz fel Krisztusra ma, és nézz fel Krisztusra életed minden napján! Ő a te Gyógyítód, Üdvözítőd, Megváltód, örökkévaló Urad! Bízz benne! Ámen

#### Záró imádság

Úr Jézus Krisztus! Áldott légy, hogy felnézhetünk Rád! Áldott légy, hogy a mennyei magasságból eljöttél hozzánk, hogy fel tudjuk emelni tekintetünket Rád! Emberré lettél, megüresítetted magad isteni dicsőségedtől, hogy lehetőségünk legyen megérteni mennyei Atyánk irgalmát és emberszeretetét! Köszönjük, hogy megmutattad nekünk az Atyát! Köszönjük, hogy kereszthaláloddal eltörölted a bűneink miatti ítéletet, amikor magadra vetted azt.

Dicsőség legyen Néked, hogy ha meg is marja életünket a Sátán, hogy elpusztítsa azt, de mi hittel elfogadhatjuk megmentő, üdvözítő kegyelmedet, és senki ki nem ragadhat minket a Te kezedből!

Így tesszük az új esztendő első napján is kezedbe az életünket! Segíts, hogy mindig fel tudjunk nézni Rád, Megváltónkra és Üdvözítőnkre! Segíts, őrizz meg, vigyázz reánk, hogy soha el ne veszítsük hitünket, amellyel megragadtuk ígéreteidet, szent kegyelmedet!

Légy velünk, és légy szeretteinkkel is az esztendő minden napján! Üdvözítő kegyelmeddel vess véget a járványnak, kérünk!

Add, hogy egész népünk eljusson a bűnbánatra, és mindannyian felnézzünk rád, kereszten értünk meghalt Krisztusunk! Megvalljuk, hogy ellened lázadó, engedetlen nép vagyunk! Sokat zúgolódunk, nem becsüljük meg gondviselő kegyelmedet! Méltók vagyunk, hogy ítéleteddel sújts, próbálj minket! Mégis azért könyörögünk, hogy jusson el mindenkihez a Te áldott kegyelmed jó híre! Lehessünk olyan nép, amely újra felnéz Rád, és így gyógyul meg a Gonosz minden marásából, örök életet, üdvösséget találva Tebenned, Tenálad!

Imádkozunk népünk és egyházunk vezetőiért! Könyörülj rajtuk, hogy meg tudjanak alázkodni előtted, és ne az emberi erő és hatalom eszközeivel, hanem a Neked való engedelmisség cselekedeteivel kormányozzák a rájuk bízottakat.

Áldd meg kérünk, egyházunkat, áldd meg gyülekezetünket, áldd meg a Téged keresőket, hogy miközben hiszünk Benned és engedelmeskedünk Neked, meglátszódjék rajtunk a Te műved, végtelen kegyelmed! Tégy minket újjászületett, felülről, Tőled született emberekké és közösséggé, akiknek élete minden nap Téged dicsőít! Ámen

1. Új szövetséged elfogadom. Magam egészen odaadom.  
Nem tartok semmit, legyen tied, Félelmeimtől irgalmad véd.
2. Áttört kezedbe kezem teszem, Ne engedd kérlek, ha elveszem.  
Láncolj magadhoz örökre már, Nincsen itt részem, nincs, ami vár.
3. Hű lenni nékem, tudom, nehéz, De szívem lássad, hű lenni kész.  
Járva az utat, ha botlanék, Emelj magadhoz, keresztedért.